

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 13 noiembrie 2013, declarat de către inculpatul,

Scafari Vasili Ivan născut la 18 iunie 1980, originar din mun. Bender, domiciliat r-l Anenii Noi s. Varnița, str. Ceaicovscogo 8.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 16.01.2013-23.08.2013
2. în instanța de apel: 19.09.2013-13.11.2013
3. în instanța de recurs: 18.03.2014 - 28.05.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bender din 23 august 2013, Scafari V.I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare și în baza art. 163 alin. (2) Cod penal, la 4 ani închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani 6 luni. Conform art. 85 alin. (1) Cod penal și art. 82 Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, Scafari V.I. la 26 noiembrie 2012, în jurul orei 18.00, aflându-se la domiciliul pe adresa s. Varnița, r-l Anenii Noi, str. A.Lupu 8, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict apărut între el și concubina sa Cornațcaia Nadejda, a numit-o cu cuvinte necenzurate, apoi i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i leziuni corporale ușoare.

La 23 februarie 2013, cet. Urîta Gheorghe, a venit la Scafari V.I., care se afla la domiciliu și consuma băuturi alcoolice, împreună cu Cornațcaia N. și Covaleov Vladimir. După un schimb de replici dintre Scafari V.I. și Urîta Gh., ultimul a ieșit din odaie, trîntind cu putere ușa de la intrare. În scop de răzbunare Scafari V.I. ajungându-l din urmă pe Urîta Gh., intenționat l-a împins cu mâinile puternic, provocându-i o cădere de la propria înălțime, în urma căreia ultimului i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.54 din 26 februarie

2013, au fost atribuite la categoria leziunilor corporale grave, incompatibile cu viața, în urma cărora a survenit decesul victimei.

Acțiunile lui Scafari V.I. au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, *violența în familie, adică, acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral*; în baza art. 163 alin. (2) Cod penal, *lăsarea în primejdie, adică, lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau înaintate, a bolii sau a neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, care a provocat din imprudență decesul victimei*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Scafari V.I. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare și în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili pedeapsa de 10 ani 6 luni. Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, a-i stabili definitiv pedeapsa de 13 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului s-a invocat aprecierea eronată a probelor administrate pe caz și recalificarea incorectă a acțiunilor inculpatului din art. 151 alin. (4) Cod penal în art. 163 alin. (2) Cod penal, cu ieșirea din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel și inculpatul, în care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Scafari V.I. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, a-i cumula pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bender din 24 decembrie 2012, stabilind pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare. Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de 2 ani. Pe epizodul în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, să fie dispusă achitarea.

În motivarea apelului s-a invocat că, instanța de fond a ieșit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, recalificând acțiunile inculpatului din art. 151 alin. (4) Cod penal în art. 163 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 13 noiembrie 2013, a fost respins apelul inculpatului și admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza, pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Scafari V.I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare și în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, i-a fost stabilită pedeapsa de 8 ani 6 luni. Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost cumulată partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei

Bender din 24 decembrie 2012, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 9 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a constatat că, Scafari V.I. la 26 noiembrie 2012, în jurul orei 18.00, aflându-se la domiciliul său pe adresa s. Varnița, str. A.Lupu.8. fiind în stare de ebrietate. în urma unui conflict apărut între el și concubina sa Cornațcaia Nadejda cu care locuia împreună pe adresa indicată, a numit-o cu cuvinte necenzurate, după care i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, pricinuindu-i leziuni corporale ușoare.

Tot el, Scafari V.I. la 23 februarie 2013, în jurul orei 18.00. aflându-se în s. Varnița r-l Anenii Noi. în una din odaile domiciliului său împreună cu concubina sa Cornațcaia N., Covaliov V. și cet. Urîta Gheorghe, consumau băuturi alcoolice. Schimbînd careva replici cu Urîta Gh., ultimul a ieșit din odaie, trîntind cu putere ușa de la intrare. În scop de răzbunare pentru că a trîntit ușa. Scafari V.I. ieșind din odaie, ajungîndu-1 din urmă, intenționat l-a împins cu mâinile puternic, provocîndu-i o cădere de la propria înălțime, în urma căreia cet. Urîta Gh. i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.54 din 26 februarie 2013 se atribuie la categoria leziunilor corporale grave, incompatibile cu viața, în urma cărora a survenit decesul victimei.

Ce ține de capătul de acuzare privind violența în familie, instanța de apel a considerat, că acțiunile lui Scafari V.I. au fost corect încadrate în prevederile art. 201¹ alin. (1) Cod penal, adică a comis violență în familie, „*acțiune intenționată, manifestată fizic și verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau sănătății*”.

În cadrul ședinței de judecată vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost pe deplin dovedită. Ilegalitatea administrării probelor de către instanța de fond nu a fost invocată, părțile fiind de acord cu probatoriul constatat și încadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile legale. De asemenea, pentru capătul dat de învinuire instanța de fond a aplicat inculpatului pedeapsă echitabilă, proporțională faptei comise.

Ce ține de învinuirea adusă inculpatului în temeiul art. 151 alin. (4) Cod penal, deși inculpatul vina nu și-a recunoscut, însă vinovăția lui pe deplin este confirmă prin probele administrate la caz, iar acțiunile lui legal și corect au fost încadrate în prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal, după semnele de calificare - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care a dus la decesul persoanei.

5. Decizia se contestă, cu recurs de către inculpat, în care se solicită casarea acesteia pe capătul de învinuire în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu dispunerea achitării în această parte, invocînd nevinovăția sa, iar pe capătul de învinuire în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece la stabilirea pedepsei s-a ținut cont pe deplin de criteriile generale de individualizare a pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând textul recursului declarat, Colegiul constată că recurentul este de acord cu încadrarea acțiunilor sale în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, fapt asupra căruia instanța de recurs nu se va expune, însă recurentul își exprimă dezacordul cu încadrarea acțiunilor sale în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, invocând nevinovăția sa în decesul victimei.

La acest capitol, reieșind din materialele dosarului, Colegiul consideră necesar de menționat că, conform rechizitoriului inculpatul a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, *“vătămarea gravă a integrității corporale care a dus la decesul persoanei”*. Instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpatului din art. 151 alin. (4) Cod penal în art. 163 alin. (2) Cod penal, *„lăsarea în primejdie”*. Instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului din art. 163 alin. (2) Cod penal în art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, Colegiul consideră justificată constatarea instanței de apel precum că, instanța de fond depășind limitele învinuirii formulate, fără a avea careva temei legal, doar în baza "propriei convingeri" a recalificat acțiunile inculpatului din art. 151 alin. (4) în art. 163 alin. (2) Cod penal, deși o asemenea învinuire nu a fost înaintată inculpatului.

În același context, Colegiul constată justă concluzia instanței de apel, precum instanța de fond a apreciat eronat probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și acumulate în cadrul urmăririi penale, ajungând greșit la concluzia nevinovăției lui Scafari V. în temeiul art. 151 alin. (4) Cod penal.

Declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în opinia instanței de recurs, întemeiat au fost apreciate de către instanța de apel critic, fiind o modalitate de apărare de la răspunderea penală, precum și fiind combătute prin materialele cauzei.

Declarațiile martorii Carnațcaia N., de către instanța de apel de asemenea au fost apreciate în mod just critic, deoarece în cadrul urmăririi penale martorul Carnațcaia N. a dat declarații diferite de cele date în ședința de judecată (f.d. 36-37, 100-101, v.2). Despre intenția de a induce în eroare organele de drept vorbesc și declarațiile primare date de către Cornațcaia N. în calitate de martor, la 24.02.2013 (f.d.22, v.2).

La fel și martorul Covaliov V., în opinia Colegiului, a încercat să inducă instanța de judecată în eroare, privind circumstanțele comiterii infracțiunii de către inculpat, însă fiindu-i citite depozițiile date în calitate de martor, d-lui a comunicat că declarațiile date de el la urmărirea penală corespund realității.

Astfel, deși, inculpatul vina sa nu o recunoaște, vinovăția lui este confirmată prin ansamblul de probe acumulat legal de către organul de urmărire penală și cercetat în cadrul ședințelor de judecată și anume: declarațiile martorilor Beșleaga I., succesorul părții vătămate Urîta Z., raportul de expertiză medico-legală nr.54 din 26 februarie 2013, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23 februarie 2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20 martie 2013, raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr.36s-2013.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Colegiul în acest context, în acord cu instanța de apel conchide că, anume acțiunile lui Scafari V.I. care intenționat l-a împins pe cet. Urîta Gh. au dus la căderea ultimului și cauzarea leziunilor incompatibile cu viața. Fapta a fost comisă cu două forme de vinovăție, deoarece reieșind din circumstanțele cauzei, fapta inculpatului, deși a fost intenționată, nu a fost îndreptată spre cauzarea leziunilor corporale grave primejdioase pentru viață, aceste urmări nefiind cuprinse de intenția făptuitorului. Totodată, inculpatul, fiind în conștiință lucidă, cunoscând că Urîta Gh. este în stare de ebrietate, trebuia și putea să prevadă posibilitatea survenirii acestor urmări.

În circumstanțele descrise fiind aplicabile prevederile art. 19 Cod penal, conform cărora, dacă, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a infracțiunii, se produc urmări mai grave, care conform legii, atrag răspunderea pedepsei penale și care nu erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate sau dacă persoana nu a prevăzut posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă.

Astfel, Colegiul constată că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate pe deplin și-a găsit confirmarea, iar acțiunile lui legal și corect au fost încadrate de către instanța de apel în prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care a dus la decesul persoanei.*

La numirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat - la locul de trai inculpatul se caracterizează negativ, de lipsa circumstanțelor care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Deci, Colegiul atestă corectitudinea aplicării inculpatului de către instanța de apel unei pedepse echitabile, proporționale faptei săvârșite, care va contribui la corijarea condamnatului și preîntâmpinarea comiterii de noi infracțiuni.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că în cazul supus judecării nu sunt prezente erorile de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 13 noiembrie 2013, declarat de către inculpatul, **Scafari Vasili Ivan**, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu